

HỒI THỨ BA MƯƠI HUYẾT TÂY ĐỊA MA CUNG

Chừng một khắc sau, bọn “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn và chúng nhân đã tìm vị trí ẩn nấp kín đáo, hơn hai chục thường dân tạm thời được đưa vào phòng giam như cũ.

Cùng lúc đó, từ thông đạo phía trước có tiếng bước chân và tiếng người quát tháo:

- Các người ở đây là đồ ăn hại cả! Làm sao không chịu đi tuần, để chúng phá ngục ra mới phát hiện được?

Tiếng Đồng hương chủ đáp:

- Khải bẩm Đường chủ, Quách Phó Đường chủ vừa mới đi tuần qua nên chúng tôi không để ý kiểm tra lại nữa. Một khắc sau mới đi tuần lại thì thiết lao đã bị phá.

Vương Đường chủ hỏi:

- Làm sao Quách Phó Đường chủ còn chưa thấy quay lại? Chúng đi tuần từ giờ dần, mà bây giờ đã sắp qua giờ tỵ rồi...

Lúc đó Thanh Trúc Đạo Nhân nấp ở đối diện cửa thiết lao mở toang đã trông thấy Đồng hương chủ và Đặng Duy Bình dẫn theo một tên trung niên hán tử người cao lớn, bận hoàng y, không mang binh khí, chắc đó là Vương Đường chủ, sau hắn còn có năm sáu tên hán tử lưng đeo trường kiếm.

Đến trước thiết lao, Đồng hương chủ và Đặng Duy Bình dừng lại.

Đồng hương chủ chỉ tay vào phòng nói:

- Khải bẩm Vương Đường chủ, chúng tôi chỉ bắt lại được hai người, còn hai người kia đã chạy mất.

Vương Đường chủ nói:

- Thôi được, để bốn tọa vào hỏi hai tên này mấy câu, sau đó chúng ta cùng nhau truy bắt hai tên tẩu thoát...

Nói xong bước vào phòng...

Thanh Trúc Đạo Nhân nhanh như chớp lao tới cửa đánh tới hậu tâm Vương Đường chủ một chưởng quát to:

- Mọi người mau ra khỏi phòng đi!

Huyền Cơ Tử, Công Tôn Thiên Tú đã chuẩn bị từ trước, đang nằm bật giữa nền phòng lập tức nhảy chồm dậy lao ra ngoài.

Trương Tiến Cương đang đứng bên bậc cửa cũng lách ra theo.

Vương Đường chủ bấy giờ mới biết mình bị lừa, tức giận quát:

- Đồng hương chủ! Các ngươi muốn làm phản hay sao?

Thanh Trúc Đạo Nhân vừa mới bước vào thì cảm thấy một luồng chưởng lực rất mạnh đánh tới hậu tâm thì vội vàng nhảy sang trái một bước tránh đi, vừa mới quay lại thì bị Thanh Trúc Đạo Nhân cùng Đồng hương chủ hợp lực đánh tới hai chưởng nữa, tức giận nghiến răng quát:

- Cầu tặc muốn chết!

Thanh Trúc Đạo Nhân và Đồng hương chủ thấy Huyền Cơ Tử, Công Tôn Thiên Tứ và Trương Tiến Cương đều đã thoát ra ngoài, thì không ham đánh nữa, nhảy ra ngoài đóng sập cửa khóa chặt lại.

Lúc đó ở bên ngoài “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn, “Địa hổ” Bằng Khắc Chỉ, “Bách Tý Kim Cương” Cổ Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, “Đăng Long Quái” Niên Tùng Thanh, “Kim Hoàn Quái” Nhạc Vô Địa và “Trại Phan An” Trương Tử Nghê, “Thái Sơn Du Hiệp” Tôn Định Tài và Du Trường Xuân và Đặng Duy Bình đã hợp lực khống chế năm tên cao thủ Thanh Long Đường “Cự Linh Giáo”.

Vương Đường chủ bị nhốt trong thiết lao, tức giận điên cuồng như mãnh thú sa bẫy, vừa vung chưởng đánh vào cửa sắt vừa gào lên:

- Đồng Vĩnh Lộc! Nếu không mở cửa, lát nữa Quách Phó Đường chủ quay lại, bốn tọa sẽ băm vằm các ngươi ra làm trăm mảnh!

Thanh Trúc Đạo Nhân cười hắc hắc nói:

- Quách Phó Đường chủ và năm tên đồng bọn đã tới Quỷ Môn Quan từ lâu. Bây giờ chúng còn chờ ngươi đến gặp Diêm Vương lão ngũ đây! Không chừng cả “Hấp Huyết Cương Ma” Mỹ Thiết Am cũng đã về đó nhập bọn rồi!

Vừa lúc đó từ trên mặt đất chợt phát ra ba tiếng pháo hiệu.

Thanh Trúc Đạo Nhân hỏi:

- Vương Đường chủ! Đó là hiệu lệnh của Mỹ Thiết Am ra lệnh cho ngươi khai hỏa làm nổ địa lôi phải không?

Vương Đường chủ đáp:

- Không sai! Nhưng bốn tọa đã khai hỏa trước đây một nửa canh giờ. Các ngươi mau mở cửa, bốn tọa sẽ dẫn tới “An Toàn Cung”, nếu không tất cả sẽ bị chôn vùi dưới địa đạo này, ngay cả quần hùng do Tạ Vũ Diệp suất lĩnh hiện ở trên “Địa Ma Cung” cũng sẽ không một ai sống sót đâu!

Thanh Trúc Đạo Nhân cười hắc hắc nói:

- Đùng ba xạo! Địa lôi đã bị chúng ta thu gom hết, làm sao mà ngươi còn khai hỏa được? Hơn nữa bây giờ Mỹ Thiết Am mới phát lệnh, ngươi có mấy cái đầu mà dám thi hành trước?

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn tiếp lời:

- Vương Trí Viễn! Nhận mệnh đi! Bây giờ thay việc của ngươi, chúng ta sẽ khai hỏa giúp cho ngươi nổ tung cùng với căn thiết lao đó.

Đồng hương chủ đến mở căn phòng giam bên cạnh thả số tù nhân phổ thông ra.

Thanh Trúc Đạo Nhân nói:

- Nào! Chúng ta mau châm lửa giải quyết tên tặc Đường chủ kia đi để lên báo tin cho Tạ Thống lĩnh, chắc bây giờ trên ấy đang rất mong tin.

“Địa Hồ” Bàng Khắc chỉ lập tức bật ống hỏa cụ đốt ống dẫn hỏa, Vương Đường chủ ở bên trong điên cuồng vừa gào thét vừa đánh vào cửa ầm ầm nhưng không sao phá nổi cánh cửa sắt dày ba bốn tấc!

“Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn, Thanh Trúc Đạo Nhân, “Địa Hồ” Bàng Khắc Chỉ, “Bách Tý Kim Cương” Cố Toàn, “Đồng Thân La Hán” Vũ Khánh, “Đằng Long Quái” Niên Tùng Thanh, “Kim Hoàn Quái” Nhạc Vô Địa và “Trại Phan An” Trương Tử Nghê, “Thái Sơn Du Hiệp” Tôn Định Tài và Du Trường Xuân, Huyền Cơ Tử, Công Tôn Thiên Tứ cùng ba huynh đệ Đồng hương chủ cùng hai mươi mấy tù nhân được “Trại Lỗ Ban” Lương Bá Viễn dẫn ra theo một thông đạo bí mật tiến lên hậu cốc U Hồn Cốc.

Trước đó nửa canh giờ, cuộc chiến ở “Địa Ma Cung” đang ở vào giai đoạn khốc liệt nhất, Mỹ Thiết Am huy động lực lượng hậu bị cuối cùng tới hai trăm người cùng với số lượng gần ngàn tên sẵn có xông ra loạn đả. Trên các vách đá xung quanh có gần ba trăm tên cung thủ mai phục cũng được lệnh bắn tên xuống.

Ung Như Trường, kẻ vừa được bổ nhiệm làm Đường chủ “Kim Tước Đường” thay Ô Tư Kính ném ra ba quả Bích lịch đạn vào đám đông quần hùng, bị Tạ Vũ Diệp tiếp được một quả ném trả lại bọn cung thủ bố trí trên vách núi bên cánh phải tiêu diệt bọn này, hai quả còn lại rơi vào đám cao thủ Võ Đương và Thiêu lâm làm chết mấy chục người, một bộ phận khác trúng tên thương vong thêm hơn trăm người nữa.

Lúc đó chỉ số cung thủ trên sườn núi bên phải là bị thương vong nặng nên không còn tên bắn nữa.

Tạ Vũ Diệp xông tới gần Ung Như Trường, quát lên:

- Cầu tặc! Người đền mạng cho mấy chục người bị bích lịch đạn sát hại!

Vừa nói xong xuất thủ đánh ngay không để tên Đường chủ kịp trở tay, chỉ ba chiêu giết chết tên này tìm trong túi hắc lấy được ba quả Bích lịch đạn đến giao cho “Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy nói:

- Lão ca ca! Xin hãy phái thêm người dùng Bích lịch đạn diệt bọn cung thủ đi!

“Bách Diệp Thần Cái” Doãn Kế Duy cười kha kha nói:

- Thế này thì ổn rồi! Lão đệ chớ lo, chỉ sau nửa khắc, lão ca ca hứa sẽ dẹp yên bọn chúng.

Nói xong gọi Giang Hán Cửu và Tô Tĩnh Nhân giao cho mỗi người một quả Bích lịch đạn ra hiệu đi theo mình.

Ba người vừa phát tay đánh rơi tên, vừa lướt tới sườn núi bên trái.

Ba tiếng nổ dữ dội làm sườn núi sứt đi một mảng, gần trăm tên cung thủ kẻ bị đạn xé tan xác, kẻ bị sức nóng làm mặt mũi tóc tai cháy sém, lăn lộn kêu khóc rên trời, bọn còn lại vớt cung tên chạy lui, không tên nào dám bắn nữa.

Mỹ Thiết Am thấy số cung thủ đã mất tác dụng, ra lệnh cho số hậu vệ ra sức tấn công địch. Nhưng chúng vừa xông tới thì Thiệu Phong Các ra lệnh cho hơn năm mươi cao thủ phái Thanh Thành phát động “Bát quái tinh tướng kiếm trận” vây đánh.

“Vô Hồi Thần Kiếm” Tưởng Khắc Bình cũng ra lệnh cho gần một trăm đệ tử phái Côn Lôn hợp kích.

Thấy tình hình quá nguy ngập, Mỹ Thiết Am liền ra lệnh cho bọn hộ pháp, Đường chủ dốc toàn lực đối địch với hy vọng xoay chuyển tình thế.

Vòng vây của cao thủ bạch đạo thắt lại dần.

Thấy Tề Khắc Tuấn bước ra, “Thần Tích Ong” Phùng Công Phàm liền nhảy ra chặn lại nói:

- Tề Đường chủ bấy lâu nay điều trị, chắc thương tích đã lành. Nay chúng ta đấu mấy chiêu...

Tề Khắc Tuấn lần trước theo Xuân Phong Đạo Nhân đến “Đan Tâm Trại”, dùng “Vạn huyết sát công” đánh bại “Thần Tích Ong” Phùng Công Phàm, nhưng sau đó lại bị “Vô Hồi Thần Kiếm” Tưởng Khắc Bình đánh bại, bị chém đứt một ngón tay, thương thế không lành gì làm nghiêm trọng, tất bình phục đã lâu.

Cừu nhân gặp lại, nhìn nhau chưa tận mặt thì mắt đã đỏ hoe.

Tề Khắc Tuấn “Hừ” một tiếng nói:

- Du hồn dưới chướng, lần này lại dám dẫn xác ra nộp mạng... Thật không biết tự lượng sức mình!

“Thần Tích Ong” Phùng Công Phàm cười nói:

- Cổ nhân có câu “Sĩ biệt tam nhật”, hưởng chi tới nay đã qua mấy tháng, thế sự có biết bao thay đổi? Nói như “Cự Linh Giáo”, ngày xưa ôm mộng bá chủ giang hồ, tới đâu giết người phóng hỏa đến đó, chỉ một dúm mấy tên mà dám đến Thái Bạch Sơn tác oai tác quái, nhưng sau khi bị Tạ Thống lĩnh đánh bại thì đi đâu cũng co vùi lại, cho đến hôm nay còn xem các người chạy đi đâu nữa?

Tề Khắc Tuấn quát:

- Kết quả hôm nay toàn cục thì chưa biết thế nào, nhưng lần này thì người đừng hòng toàn mạng dưới chưởng bốn tọa thêm một lần nữa!

Nói xong xuất chưởng đánh ngay.

“Thần Tích Ong” Phùng Công Phàm cũng xuất “Đại thiên tinh thần chưởng” đánh trả lại.

Đấu qua ba chiêu mà chưa thắng, Tề Khắc Tuấn lùi lại vận “Vạn huyết sát công” vào song chưởng làm hai bàn tay đỏ rực lên.

Lần trước “Thần Tích Ong” dùng “Đại thiên tinh thần chưởng” không đối phó nổi với “Vạn huyết sát công” cuối cùng phải bị thương mà bại, sau này nhiều lần đi với Tạ Vũ Diệp, Phùng Công Phàm được chàng truyền “Tử thủ thần công” cho.

“Tử thủ thần công” tuy chưa thắng được “Vạn huyết sát công” nhưng Tề Khắc Tuấn mới chỉ luyện tới ba bốn thành hỏa hầu thì vẫn còn dư sức đối phó.

Tề Khắc Tuấn vận “Vạn huyết sát công” xong lao tới quát:

- Tên họ Phùng! Hãy tiếp ta một chưởng!

Phùng Công Phàm cười đáp:

- Tiếp thì tiếp, chẳng lẽ ta sợ người?

Cả hai đồng thời phát chưởng.

Tề Khắc Tuấn không ngờ lần trước Phùng Công Phàm tiếp chưởng mình bị trọng thương mà hôm nay dám liều mạng như thế thì lòng đầy đắc ý, vận thêm hai thành công lực nữa đánh ra.

- Âm!

Vang lên một tiếng nổ long trời lở đất, cả hai đối thủ đều bị bức lùi hai bước, nhưng Phùng Công Phàm thì giữ mình trầm ổn được ngay, còn Tề Khắc Tuấn loạng choạng một lúc mới đứng vững, khí huyết nghịch xung, cổ sức ghì nén mới khỏi ộc máu ra!